

Lupul gigolo

Mihai Manolescu

Lup blond, statură-aproape potrivită,
Trecut puțin de prima tinerețe,
Aș vrea cu bucurie ca să dau binețe
Unei bunici care-mi va fi ursită.

Vegetarian convins de astă dată,
Promit să n-o mai abordez cu lăcomie
Și să îi stau alături pe vecie,
Scriind din nou, frumos, povestea toată.

Nu-mi trebuie decât s-o știu cu mine,
Alături împărțind aceeași soartă,
Până-ntr-o zi, când Doamne iartă,
Firava-i ață nu o va mai ține.

Voi aștepta cuminte ani chiar zece,
Ducând-o pe la Olănești la băi,
Pentru ca în final, apoi,
Să pot ca să mă reculeg în lege.

Voi face cele convenite după șase luni
Și-oi pomeni-o poate ani de zile,
Pentru că mi-ar lăsa o dulce moștenire
Pe care să o gust apoi cu prieteni buni.

Desigur, poate voi cunoaște și-o nepoată,
Scufiță roșcovană, jucăușe foc
Și viața-mi aș putea s-o fac la loc
Cu bani în buzunar de astă dată...